

21 Ιουλίου 2011 - Απεβίωσε ο καθηγητής του Χάρβαρντ Κωνσταντίνος Καβαρνός σε ηλικία 93 ετών

Υπήρξε καθηγητής του πανεπιστημίου του Χάρβαρντ, φιλόσοφος, ιστορικός και γνώστης της θεολογικής γραμματολογίας, γνωστός στο χώρο της διάνοησης, από τα συγγράμματα, τις διαλέξεις και τις διδαχές του, στις Ηνωμένες Πολιτείες, την Ελλάδα και ανά τον κόσμο. Ο λόγος για τον Κωνσταντίνο Καβαρνό, ο οποίος όπως αναφέρει ο Εθνικός Κήρυκας, απεβίωσε πρόσφατα σε ηλικία 93 ετών ως απλός καλόγερος στο Μοναστήρι του Αγίου Αντωνίου στην Αριζόνα.

Γεννήθηκε στη Βοστώνη, στις 19 Οκτωβρίου του 1918, από γονείς μετανάστες, τον Παναγιώτη και την Ειρήνη, με καταγωγή από τη Λέσβο, οι οποίοι πήραν τα τρία τους παιδιά, την Φραγκούλα, τον Ιωάννη και τον Κωνσταντίνο και επέστρεψαν στο χωριό τους, τον Τρίγωνα - Πλωμαρίου. Ο Κωνσταντίνος τελείωσε εκεί το Δημοτικό Σχολείο και στη συνέχεια η οικογένεια επέστρεψε στη Βοστώνη.

Ο φιλομαθής Κωνσταντίνος Καβαρνός, αποφοίτησε με άριστα από το Γυμνάσιο και στη συνέχεια έγινε δεκτός στο πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ. Ξεκίνησε με σπουδές στη Βιολογία, Βοτανολογία, Φυσική Ανθρωπολογία και Βιοχημεία, καθώς ήθελε να γίνει γιατρός, αλλάξε όμως γνώμη και σπούδασε φιλοσοφία.

Γνώριζε απταιστώς την Ελληνική, Αγγλική, Γαλλική, Αρχαία Ελληνική και την Λατινική Γλώσσα. Εξέδωσε πάνω από εκατό βιβλία, ενώ πολλά άλλα παρέμειναν αδημοσίευτα. Με την εργασία του, «Ο Βίος του Ατόμου κατά τον Πλάτωνα εν σχέσει προς τον Χριστιανισμό και την νεωτέρα Φιλοσοφία», κέρδισε το 1941 στο Χάρβαρντ το βραβείο «Francis Bowen Prize».

Μετά τη θητεία του στον αμερικανικό στρατό, το 1945 κέρδισε και πάλι το βραβείο «Francis Bowen Prize» για τη μελέτη του «Το Πρόβλημα του Προορισμού του Ανθρώπου εντός της Φιλοσοφίας του Πλάτωνος».

Το Χάρβαρντ τον κατάταξε ανάμεσα στους διαπρεπείς φοιτητές του, τον εξέλεξε ως «Sheldon Fellow» και του έδωσε τη δυνατότητα, καλύπτοντας όλα τα έξοδα του, να ταξιδέψει σε χώρες του εξωτερικού, ώστε να μελετήσει τα διάφορα φιλοσοφικά τους συστήματα και να γνωριστεί με προσωπικότητες επιστημόνων. Ταξίδεψε στην Ελλάδα, Γαλλία, Αγγλία και αλλού.

Στην Ελλάδα γνώρισε και συζήτησε τις σύγχρονες φιλοσοφικές θεωρίες με τον τότε πρόεδρο της Ακαδημίας Αθηνών Ιωάννη Καλιτσουνάκη, με τους καθηγητές της φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας, Θεόδωρο Βορέα και Ιωάννη Θεοδωρακόπουλο και με τους καθηγητές φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Κωνσταντίνο Θεοδωρίδη και Ιωάννη Ιμβριώτη.

Επιστρέφοντας στη Βοστώνη ανακηρύχθηκε διδάκτορας του Χάρβαρντ με την διατριβή, «Η Κλασική Θεωρία της Σχέσεως», μία ιστορική και κριτική μελέτη για την μεταφυσική του Πλάτωνος, του Αριστοτέλη και του Θωμά του Ακινάτη.

Ο καθηγητής Καβαρνός συνδέθηκε με στενή γνωριμία και φιλία με τον πρωτοπρεσβύτερο Αστέριο Γεροστέργιο, προϊστάμενο της κοινότητας των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης του Κέμπριτζ της Μασαχουσέτης, ο οποίος ήταν συμφοιτητής στις μεταπτυχιακές σπουδές στη Γερμανία του σημερινού Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου. Ο ίδιος έχει συγγράψει τον βίο του καθηγητή και μοναχού Κωνσταντίνου Καβαρνού.

«Αγαπούσε κάθε τι το κλασσικό και Ελληνικό. Εύρισκε ψυχική γαλήνη και μεγάλη χαρά διαβάζοντας κλασσικούς συγγραφείς της αρχαιότητας, αλλά και των μεταγενέστερων χρόνων, όπως τον Μέγα Βασίλειο, τον Γρηγόριο Νύσσης, τον Μέγα Φώτιο, τον Ιωάννη Δαμασκηνό και άλλους. Πριν από δεκαετίες μελέτησε και μετέφρασε στην Αγγλική γλώσσα και εξέδωσε σε δύο τόμους ανθολογία της Φιλοκαλίας των Ιερών Νηπτικών Πατέρων», επισημαίνει στον «Εθνικό Κήρυκα» ο π. Αστέριος.

Ο αείμνηστος, σύμφωνα με τον π. Αστέριος, είχε προσωπική φιλία και μεγάλη εκτίμηση για τον μεγάλο λογοτέχνη και αγιογράφο Φώτη Κόντογλου, όπως μαρτυρούν οι 92 ανέκδοτες επιστολές τους προς αυτόν.

Πολλά από τα έργα του μεταφράστηκαν σε διάφορες γλώσσες (Αλβανικά, Αραβικά, Φινλανδικά, Γαλλικά, Ιαπωνικά, Ρωσικά, Σερβικά).

«Δεν ζήτησε ποτέ κάποια αμοιβή για τις μεταφράσεις, αλλά η χαρά του ήταν να βλέπει τα έργα του να κυκλοφορούν σε παγκόσμια κλίμακα», επισημαίνει ο π. Αστέριος. Και συνεχίζει: «Τον πλήγωνε, όμως, βαθιά η καταστροφή της ελληνικής γλώσσας, κι έλεγε ότι μελλοντικά οι Έλληνες θα ανανήψουν, θα εκτιμήσουν και αγαπήσουν το λαμπρό παρελθόν τους και θα εργασθούν για την πνευματική τους ανόρθωση».

Ο αείμνηστος Μοναχός Κωνσταντίνος Καβαρνός διέθετε πολύ καλή μνήμη γι' αυτό θυμόταν λεπτομέρειες ακόμα και από τα μαθήματα που είχε ακούσει πριν πολλές δεκαετίες από τους καθηγητές του. Ο «νέος άγιος των Ελληνικών, αλλά και των Αγγλικών Γραμμάτων», όπως τον χαρακτηρίζει ο βιογράφος του, ήταν γνώστης της Βυζαντινής μουσικής και έγραψε τρεις εργασίες πάνω στο θέμα, ενώ επί δεκαετίες έψαλε «με μελωδικότατα και κατανυκτικότατα, κατά το Αγιορείτικο ύφος».

«Ο καθηγητής Κωνσταντίνος Καβαρνός ζούσε τη μοναχική ζωή μέσα στον κόσμο και πριν ακόμα γίνει μοναχός στο Μοναστήρι του Αγίου Αντωνίου στην Αριζόνα γι' αυτό και πολλοί τον αποκαλούσαν κοσμοκαλόγερο», ανέφερε ο π. Αστέριος και πρόσθεσε πως «όταν επρόκειτο να γράψει κάτι σπουδαίο ή να δώσει κάποια διάλεξη τηρούσε αυστηρή νηστεία για να έχει διαυγή νου».

πηγή: http://portal.kathimerini.gr/4dcgi/_w_articles_kathbreak_1_21/07/2011_399327

http://opougis.blogspot.com/2012/01/blog-post_27.html#more